Tweede Kamer der Staten-Generaal 2

Vergaderjaar 2015–2016 Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2392

Vragen van het lid **Siderius** (SP) aan de Staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap en de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *de diagnose en behandeling van dyscalculie bij kinderen op de basisschool* (ingezonden 14 maart 2016).

Antwoord van Staatssecretaris **Dekker** (Onderwijs, Cultuur en Wetenschap) mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (ontvangen 25 april 2016).

Vraag 1
Kunt u toelichten waarom de diagnosestelling en behandeling van dyslexie voor kinderen op de basisschool wel onder de Jeugdwet valt, maar de behandeling en diagnose van dyscalculie niet? Is dit een bewuste keuze geweest?[1]

Antwoord 1
Ja, dit is een bewuste keuze geweest. In 2015 zijn de jeugd-ggz en dyslexiezorg vanuit de Zorgverzekeringswet overgeheveld naar de Jeugdwet. Bij die overheveling is, ook met betrekking tot de financiële middelen, uitgegaan van zorg die tot het basispakket van de Zorgverzekeringswet (Zvw) hoorde. In het geval van lees- en leerstoornissen betreft dat alleen de diagnose en behandeling van ernstige enkelvoudige dyslexie (EED). Dit viel sinds 2009 onder de Zorgverzekeringswet, naar aanleiding van het advies van het toenmalige College voor Zorgverzekeringen (CVZ, inmiddels Zorginstituut Nederland) om deze diagnostiek en behandeling in het basispakket op te nemen. Het CVZ kwam tot dit advies na uitvoering van een pakketbeoordeling, waarin het CVZ onder andere stelde dat onbehandelde ernstige dyslexie negatieve gevolgen heeft voor de cognitieve en emotionele ontwikkeling van het kind, en daarmee een gezondheidsrisico vormt. Daarbij constateerde het CVZ dat voor EED een geprotocolleerde (kosten)effectieve behandeling bestaat, die behoort tot de stand van de wetenschap en praktijk. Alles overziend achtte het CVZ instroom van de diagnostiek en behandeling van EED in het verzekerde pakket als uitvoerbaar en houdbaar. Een dergelijke conclusie is voor de diagnose en behandeling van dyscalculie nooit getrokken: het ontbrak aan onderbouwing om hiervoor een afzonderlijke vergoedingsregeling onder de Zvw in te richten en daarmee is het ook niet in de Jeugdwet opgenomen.

---

[1] Kamerstukken 33 684

ah-tk-20152016-2392
ISSN 0921 - 7398
’s-Gravenhage 2016

Vraag 2
Hoe verhoudt dit zich met het feit dat kinderen met een dyslexie- of dyscalculieverklaring in het onderwijs verder in principe gelijke rechten hebben op ondersteuning? Kunt u dit toelichten?

Antwoord 2
Gemeenten hoeven op grond van de Jeugdwet niet te voorzien in een diagnosestelling en behandeling van dyscalculie. Een diagnose is echter ook niet noodzakelijk om in het onderwijs de ondersteuning te krijgen die nodig is. Zo kan een leerling met ernstige rekenwiskunde problemen en dyscalculie (erwd) in het basisonderwijs bijvoorbeeld ook zonder officiële diagnose meer tijd krijgen om toetsen te maken. Voor het onderwijs aan en de ondersteuning van leerlingen met erwd is een protocol beschikbaar, waarin richtlijnen zijn opgenomen om dyscalculie op tijd te herkennen en te remediëren. Ook voor leerlingen met dyslexie is een dergelijk protocol beschikbaar. De ondersteuning van leerlingen met dyslexie en dyscalculie maakt deel uit van de basisondersteuning die elke school moet bieden.

Vraag 3
Bent u bereid om dyscalculiezorg dezelfde status te geven in de Jeugdwet als dyslexie? Kunt u uw antwoord toelichten?

Antwoord 3
Nee, op dit moment is er geen reden om dyscalculiezorg dezelfde status te geven in de Jeugdwet als dyslexiezorg. Zie verder de antwoorden op de vragen 1 en 2.

Vraag 4
Op welke wijze kunnen ouders financiële ondersteuning krijgen voor de diagnosestelling en behandeling van dyscalculie en voor het aanschaffen van hulpmiddelen voor kinderen met dyscalculie?

Antwoord 4
Leerlingen met dyscalculie hebben over het algemeen beperkt hulpmiddelen nodig. Het gaat dan bijvoorbeeld in het basisonderwijs om een eenvoudige rekenmachine of tafel- en formulekaarten, die vaak al binnen het onderwijs aanwezig zijn. Binnen het basisonderwijs is beperkt budget aanwezig voor het laten uitvoeren van diagnostisch onderzoek en kortdurende behandeling door bijvoorbeeld een schoolbegeleidingsdienst. Het staat scholen vrij om te bepalen waaraan zij dit budget besteden en de prioritering zal van school tot school verschillen. Binnen passend onderwijs zijn voldoende mogelijkheden om de leerlingen met dyscalculie de ondersteuning te bieden die zij nodig hebben.